

voldsomme Afbrydelse af Rigsdagsarbejdet, som har fundet Sted, og den Forstyrrelse, som derved er afstedkommet i Administrationen, er dette sikkert den eneste Fremgangsmaade, som Finansministeren kunde vælge, naar Sagen skulde fremmes hurtigst; men jeg gør opmærksom paa, at denne Fremgangsmaade har medført, at der i det foreliggende Forslag findes Tal, som ikke er rigtige, og om hvilke man ved, at de ikke er rigtige, idet der allerede foreligger Opgørelser, som viser, hvilke de virkelige Tal er. De Tal, som opgøres for Skatternes og Forbrugsafgifternes Vedkommende, er jo meget for smaa. Saa vidt man kan se af Opgørelsen over, hvor meget Forbrugsafgifterne indbragte i hele forrige Finansaar — en Opgørelse, som er offentliggjort i Statstidende —, er der opført ca. 20 Millioner for ringe Indtægt for Skatters og Forbrugsafgifternes Vedkommende. De Tal, som Finansminister Brandes i sin Tid, den 20. Marts, meddelte her i Tinget, er blevet ganske bekræftet ved den endelige Opgørelse, der er offentliggjort i Statstidende. Paa samme Maade er Udgifterne eller Underskuddet ved Statsvirksomhederne opførte med meget for store Tal. Det fremgik af den Fremsettelsestale, som den højtærede Trafikminister holdt i Gaar, da han fremsatte Takstlovsforslagene, at Statsbanernes Underskud vilde blive ca. 25 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og at Postvæsenets Underskud vilde blive ca. 9 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men i Tillægsbevillingslovsforlaget, som det her foreligger, fremtræder Statsbanerne med et Underskud paa ca. 31 Mill. Kr. og Postvæsenet med et Underskud paa over 12 Mill. Kr. Der er altsaa her Tal paa tilsammen 9 Mill. Kr., der skal redresseres. Dette gjorde den højtærede Finansminister ogsaa opmærksom paa i Gaar. Jeg antager, at det blandt andet var dette, han sigtede til, naar han nævnte, at han vilde fremsætte Ændringsforslag for at bringe Budget og Regnskab i Overensstemmelse med hinanden, idet det, naar Tillægsbevillingsloven forlader Tinget saa sent, som den gør i Aar, aldeles ikke kan gaa an at opføre Indtægter, om hvilke man ved, at Opgørelsen ikke passer. Endvidere vides det fra daværende Finansminister Brandes' Tale, at der paa § 3 paa Statsregnskabet vil komme en Indtægt paa 25 Mill. Kr., indvundet ved Kursstigning paa de vestindiske Millioner. Altsaa, alene ved de Tal, jeg her har nævnt, vil det forelig-

gende Tillægsbevillingsforslag forbedres med over 50 Mill. Kr. Endvidere maa det, naar man skal overveje, hvorledes Regnskabet kommer til at se ud, erindres, at de store Bevillinger, som gives Aar for Aar paa § 26, aldrig nogen Sinde kommer til fuld Udbetaling; derom vinder de talrige Genbevillinger, som Tillægsbevillingsloven altid indeholder.

Jeg har kun fremsat disse Bemærkninger, fordi man, i Henhold til en Udtalelse af den højtærede Finansminister i Gaar, har benyttet de Tal, som dette Tillægsbevillingslovsforslag bringer, til deraf at slutte, at der nødvendigvis paa sidste Aars Regnskab kommer et Underskud. Vi vil altsaa nærmere erfare, hvorledes Finansministeren kommer til dette Skøn; thi han gav os i Gaar ingen som helst Vejledning i saa Henseende, men jeg kan ikke antage, at dette Skøn skulde hvile paa Tal, som trænger til en saadan Revision som de Tal, jeg her har nævnt, men at der er andre Forhold, som begrundes Finansministerens Opfattelse. Indtil han har forelagt sine Oplysninger, maa jeg henholde mig til de tidligere Tal og Meddelelser, som er givne om de sandsynlige Udsigter for Aaret.

Jeg har i øvrigt begæret Ordet for at anmode den høje Regering om at besvare nogle enkelte Spørgsmaal vedrørende dens Politik, idet jeg ikke kan antage, at den vil være helt uvillig hertil. Det er kun de mest nærliggende Spørgsmaal, jeg skal beskæftige mig med, idet Statsministeren i sin Forelæggelsestale udtrykkelig skød Fremtidens Opgaver bort. Synderlig meget var det ikke, vi fik oplyst om Regeringens Politik i den lille Tale, som Statsministeren holdt, før Tinget endnu var blevet konstitueret, og siden har han eller hans Kolleger ikke søgt nogen Lejlighed til at supplere disse Bemærkninger, og ej heller har hans Parti søgt at give ham en saadan Lejlighed. Derfor vil jeg tillade mig at gøre det ved at fremdrage saadanne enkelte nærliggende Spørgsmaal, som vi nødvendigvis maa komme til at beskæftige os med.

Kun om en eneste Ting gav Statsministeren i sin Forelæggelsestale fuld og klar Besked, nemlig om sin Stilling til Grundlovssagen. Det var i det væsentlige en negativ Udtalelse om, hvilke Forslag Statsministeren, Regeringen, ikke vilde stille og ikke vilde modtage, og Udtalelserne indeholdt i øvrigt intet nyt; men den næste paa Dagsordenen foreliggende Sag